Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

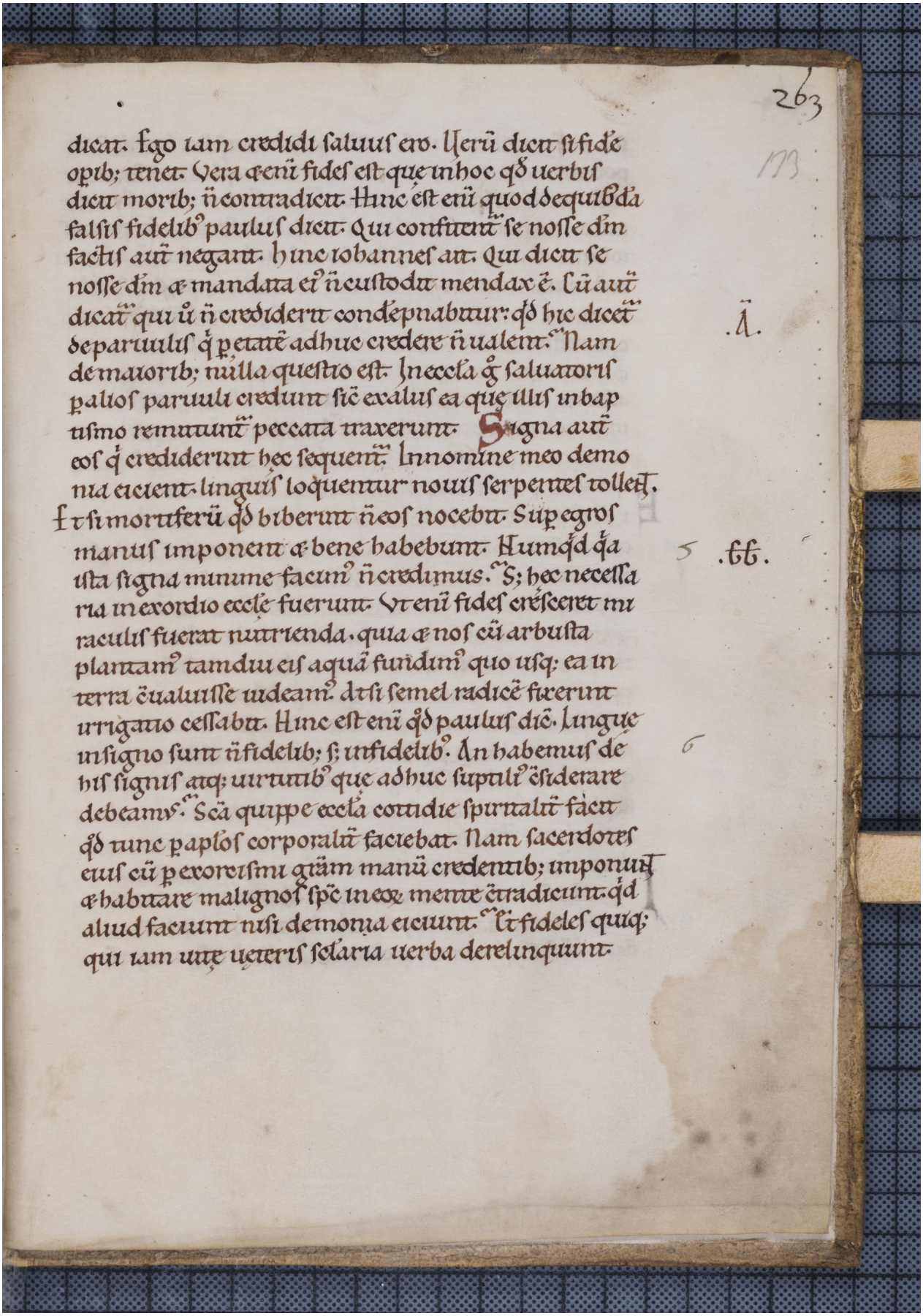

263

dicat. Ego iam credidi saluus ero. Verũ dicit si fide
opib; tenet. Vera enĩ fides est que in hoc qd uerbis
dicit moribus ñ contradicit. Hinc est enĩ quod de quibda
falsis fidelib paulus dicit. Qui confitentur se nosse dm
factis autem negant. Hinc iohannes ait. Qui dicit se
nosse dm e mandata eius ñ custodit mendax ē. Cũ autem
dicat qui ũ ñ crediderit condepnabitur: qd hic dicet
de paruulis q ptate adhuc credere ñ ualent. Nam
de maioribus nulla questio est. In ecla g saluatoris
patios paruuli credunt sic ex alius ea que illis in bap
tismo remittunt peccata traxerunt. Signa aut
eos q crediderint hec sequent. In nomine meo demo
nia eicient. linguis loquentur nouis serpentes tollent.
Et si mortiferũ qd biberint ñ eos nocebit. Super egros
manus imponent e bene habebunt. Humqd qa
ista signa minime facim ñ credimus. S; hec necessa
ria in exordio ecle fuerunt. Vt enĩ fides cresceret mi
raculis fuerat nutrienda. quia e nos cũ arbusta
plantam tamdiu eis aqua fundim quo usq; ea in
terra ēualuisse uideam. Et si semel radicē fixerint
irrigatio cessabit. Hinc est enĩ qd paulus dicit. Lingue
in signo sunt ñ fidelib; s; infidelib. An habemus de
his signis atq; uirtutib que adhuc suptili esiderare
debeamus. Sca quippe ecla cotidie spiritalit facit
qd tunc paplos corporalit faciebat. Nam sacerdotes
eius cũ p exorcismu qtam manũ credentib; imponunt
e habitare malignos spes in eor mente ētradicunt. qd
aliud faciunt nisi demonia eiciunt. Et fideles quiq;
qui iam uite ueteris solaria uerba derelinquunt.

.A.

.bb.